

עוקצין

פרק ג'

א	ג	ז	צ	ו	ק	ז	א	מ
מ	ו	נ	מ	ו	ק	ו	מ	ל
ק	ו	מ	ק	ק	ק	ל	א	ק
ל	ל	א	ק	ו	א	מ	מ	מ
ב	ה	מ	ק	ו	ק	ו	ה	ב
ו	ק	מ	ק	ק	ק	ו	ו	ב
ב	ו	ק	ב	ג	ב	ש	ח	מ
מ	ו	ר	ג	ר	ג	א	ה	מ
מ	ש	ו	ו	ק	ר	ש	ה	א
א	ה	מ	ק	ר	י	א	ה	א
ב	ה	א	צ	מ	ו	ו	ב	ב
ג	ב	ב	ט	ט	ב	ג	ו	ג
ה	ה	ב	א	מ	מ	ו	ו	ה
ו	א	ב	ט	ט	ב	ב	א	ו
א	ה	ב	ו	ב	ו	ב	ר	א
א	מ	ו	ה	ו	ה	ו	ו	א
א	ה	ו	ו	ו	ו	ו	ו	א
ב	ה	מ	ט	ט	ב	א	ב	ב
מ	ו	ו	מ	ט	א	ל	א	ל
ל	ז	ו	ע	ו	פ	ב	א	א
א	א	מ	ט	א	ע	ש	א	א
ר	ש	א	א	ש	פ	כ	ב	ר
ה	ה	ו	ו	ב	ה	ה	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ח	ב	ב	ו	ו
ב	ב	מ	ו	מ	ט	א	א	ב
ר	ע	א	ל	ר	י	ב	ג	ד
א	ב	ב	ב	מ	מ	מ	א	א
ט	א	ו	א	א	מ	מ	א	מ
א	א	ה	ל	י	ב	מ	א	ט

עוקצין

פרק ג'

א יש ארכין הבהיר ואינו ארכים מתחשה,
מתחשה והבהיר, מתחשה ולא הבהיר, לא
הבהיר ולא מתחשה. כל האכלים המיוחדים
לאדם ארכין הבהיר ואינו ארכים מתחשה.

ב החומר מוּן הקדר ומון הבהמה ומון חמיה
ומן העופות, מגבלת העוף הטמא, והחלב
בקפרים, ושאר כל ירקות שדה חוץ
משמרקעים ופטריות – רבי יהודה אומר חוץ
אפריש שדה והרגילה וגוץ החלב. רבי שמואל
אומר חוץ מן העקביות, רבי יוסף אומר חוץ מזו
הבלוסין – הרי אלו ארכין מתחשה והבהיר.

ג גבלת בהמה טמאה בכל מקום, גבלת
העוף הטהור בקפרים, ארכין מתחשה ואינו
ארכין הבהיר. גבלת בהמה טהורה בכל מקום,
גבלת העוף הטהור והחלב בשוקים. רבי שמואל אומר
אף הכלול והארוגת והשפו והחזר.

ד השבת משנתן טעםם בקדירה אין בו
משמעותה, ואין מיטמא טומאת אכלים.
לולבי גזרים ושל עدل ועלי הלוף השוטה,
אין מיטמאין טומאת אכלים עד שימתו קגו.
רבי שמואל אף של פקועות פיווצה בהם.

ה הקושט, והחמס, וראשי בשמים, התיאה,
והחלמת, והפלפלין, וחלות חריע, גלקחים
בכסף מעשר ואינו מיטמאין טומאת אכלין –
דברי רבי עקיבא. אמר לו רבי יוחנן בן נורי:
אם גלקחים בכסף מעשר, מפני מה אינו
mitezmanin טומאת אכלין? ואם אינו מיטמאין
טומאת אכלים, אף הם לא ילקחו בכסף מעשר!

עוקצין
פרק ג'

ה ה ו ב ר ע מ
ט א ב י ב ג א
מ ל ב פ ג
ג ב ש א ו ה
מ ב ש א ו ה
ה א ו ל
ה ה ב ל ד א ש
ב ב מ כ א ו מ
ה
ד ד מ מ ט ב
ש א מ ג ה א
מ ג א א ג ל
ר ע א ב ר
ש ת ש ו א ג ל
ג ו א א ג ל
ש ו א ב ק
ט
ח ח ב א מ ט
ל ה א ק ב
מ ט ג ל א
ז ד ב ו ט
א ב ב א
פ א ו א ק
ו ב א ו ט
ב ב ב ש
מ ד פ מ א
ה א מ א
א ב ש א מ
ה א מ
ב א ב ל ש
מ ו ל א ש
או ג ו א א ב
ש ב ח ל מ ה ב ה
מ ב ל א ה
ש ה ע ל י ה א ע
ב

ו הפגין והבוקר – רבי עקיבא מיטמא טומאת אכלין. רבי יוחנן בן נהרי אומר משיבואו לעונת המעשרות. פריצי זיתים וענבים – בית שמאי מיטמאין ובית הלל מטהרין. הקצת – בית שמאי מטהרין ובית הלל מיטמאין. וכן לעונת המעשרות.

ז הקור hari הוא בעז לכל דבר, אלא שהוא נלקח בכיסף מצער. פנויות אכלין, ופטורות מז העונשות.

ח זגים, מאימתי מקבלין טומאה? בית שמאי אומרים משיצודו, ובית הלל אומרים ממשימותו. רבי עקיבא אומר אם יכולין להיות יהור של תנאה שנפקחה ומעוררת בקליפה – רבי יהודה מטהר, וחכמים אומרים אם יכול להיות בתבואה שנעקרה ומעוררת אפילו בשורש קטן. טהורה.

ט חלב בהמה טהורה אינו מיטמא טומאת גבילות, לפיכך הוא צריך הכהר. חלב בהמה טמאה מיטמא טומאת גבילות, לפיכך אינו צריך הכהר. זגים טמאים וחגבים טמאים צריכין מחשבה בכפרים.

י בונורת דברים – רבי אליעזר אומר hari היא בקרקע, וכותבין עליה פרוזבול, ואינה מקבלת טומאה במקומה, ורקודה ממנה בשבתה חייב חטאת. וחכמים אומרים אינה בקרקע, ואין כותבים עליה פרוזבול, ומתקבלת טומאה במקומה, ורקודה ממנה בשבתה פטור.

יא חלות דבר, מאימתי מיטמאות משושים משקה? בית שמאי אומרים משיחרhar, בית הלל אומרים משירף.

יב אמר רבי יהושע בן לוי: עתיד הקדושים ברוך הוא להנחייל לכל צדיק ואצדיק שלוש מאות ותשירה עולמות. שנאמר: "להנחייל אזהבי יש, ואוצרותיהם אמלא". אמר רבי שמיעון בן חלפתא: לא מצא הקדוש ברוך הוא כל מהזיק ברכה לישראל אלא השלום. שנאמר: "ה' עוז לעמו יתן, ה' יברך את עמו בשלום".